

[Stauning.]
betyder Tab for Landmandsbanken og
forøget Tab for den danske Stat.

Pitzner: Det er faldet i min Lod i Dag for fjerde Gang at skulle tale her i Rigsdagen om Landmandsbanken, fjerde Gang under et Venstreministerium. Forholdet er, maa jeg straks sige, desværre det, at jeg alle fire Gange har maattet være skarpere i mine Udtalelser, end jeg personlig ellers har for Skik; men Forholdene, som de laa, nødvendiggjorde det, og Forholdene ligger, maa jeg igen sige, desværre lige saadan i Dag.

Da den højtærede Minister i Fjor holdt sin Forelæggelsestale om det daværende Lovforslag, udtalte Ministeren, at Tremandsudvalget, som var nedsat af den tidligere Handelsminister, havde foretaget en Række indgaaende Undersøgelser af Bankens vigtigste Engagementer og havde i Virkeligheden afsluttet sit Arbejde med Hensyn til denne Side af dens Opgave. Der fik man altsaa at vide, at det Tremandsudvalg, som bestod af Departementschef Dalhoff, Departementschef eller Direktør Koefoed — jeg ved ikke en Gang, hvad Titel han har — og Hr. Kühl, havde gennemgaaet og var naaet til Ende med Engagements-spørgsmaalet. Videre udtaltes det, Spalte 5944:

„Ved Ordningen skal Banken sættes i Stand til at fortsætte sin Virksomhed som selvstændig Aktiebank, efter at dens Balance er nedbragt til en passende Størrelse.“

Og endelig udtaler Ministeren videre — det staar Spalte 5946:

„Maa jeg til Slut sige, at jeg paa det mest indtrængende henstiller.... ikke at fordybe sig i de gamle Skader..... det har svækket Bankens Stilling, hver Gang en saadan Drøftelse har fundet Sted. Baade af Hensyn til Banken og af Hensyn til Staten bør det ikke gentage sig“..... Det gælder om at medvirke til „at faa sunde Forhold indenfor dansk Erhvervsliv.“

Saaledes var den højtærede Ministers Forelæggelsestale ikke i Aar. Den opfordrede snarere til at fordybe sig i de gamle Skader, idet Ministeren jo rullede Sagen op, som den havde været, hvilke Tab der var lidt, og naar de var lidt, og delvis ogsaa Aarsagerne dertil. Det medfører, at vi i Dag kommer ind paa en Debat om Spørgsmaalet, og paa en Maade en Debat med en Kraft i Udrykkene, som hellere skulde have været

undgaaet; men jeg maa gentage: Ministeren har selv lagt ud til det.

I § 1 i den Lov, som blev vedtaget i Fjor, paalagdes det Ministeren inden den 15. Februar i Aar at forelægge for Rigsdagen et Forslag til endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold, og dette Forslag skulde udarbejdes saaledes, at Banken sættes i Stand til at fortsætte sin Virksomhed som privat Aktiebank. Det er det, der er paalagt Ministeren. Efter mit Skøn er det Paalæg ikke fulgt. Da vi fik Sagen forelagt i Landmandsbankudvalget, havde vi Grund til at tro, at Ministeren havde et Forslag, som i hvert Fald i store Træk fulgte dette Paalæg; men det Lovforslag, der er blevet forelagt, følger det efter mit Skøn ikke.

Ved anden Behandling af Lovforslaget i Fjor udtalte Venstres ærede Ordfører Hr. Aksel Jensen, at han haabede og ønskede, at Ministeren maatte have en ikke alene fast, men ogsaa lykkelig Haand til at ordne Landmandsbanksagen, og de Ord tiltraadte jeg; jeg gentog dem og sagde, at det ønskede jeg ogsaa i fuldt Maal. Det er gaaet her, som det saa tit gaar, at gode Ønsker alene gør det ikke. Ministeren har vistnok hverken haft en fast Haand eller en lykkelig Haand i denne Sag.

Naar vi nu staar overfor et nyt Lovforslag, maa vi jo se paa, hvorledes Bankens Forhold er. Landmandsbanken ledes af en Direktion paa 2 Medlemmer og et Bankraad paa 9 Medlemmer, hvoraf Ministeriet i Henhold til Lov af 5. Februar 1923 udnævner 6 Medlemmer. Disse 6 Medlemmer og i det hele taget de Mænd, der sidder i dette Bankraad, hører til vort Erhvervslivs dygtigste Mænd, saa jeg tror, at man med Tryghed kan og har kunnet overlade dem det Arbejde, de er gaaet ind til. Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, at et Bankraad bestaaende af Embedsmænd vilde være bedre, men det betvivler jeg i allerhøjeste Grad. Jeg tror faktisk ikke, at der for Tiden vil kunne faas bedre Mænd til et Bankraad end dem, der sidder i Landmandsbankens.

Har Forholdet saa været det, at de 3 forskellige Handelsministre, der har haft med denne Sag at gøre, i højere Grad har benyttet den Adgang, de havde til gennem dette Bankraad, som de selv har været med til at vælge, at følge Landmandsbankens Arbejde? Jeg har Følelsen af, at dette ikke har været Tilfældet. For den tidligere Venstre-Handelsministers Vedkommende ved jeg ikke, hvorledes Forholdet var, det har vi ikke hørt noget om; men jeg har